

Halk Partisi

19 Kasım 2013

1101

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Kadının aile içindeki güçsüz konumunun değiştirilmesi, makro-ekonomik politikalarda kadın erkek arasındaki eşitsizliğin giderilmesi için kadın yoksulluğunun azaltılması ve kadının ekonomik olarak güçlendirilmesi gerekir. Bu amaçla kadın istihdamının artırılması için daha etkili araçlar geliştirilmelidir. Kadının işgücüne katılımının önünde yer alan engellerin ve uygulanan negatif ayrımcılıkların incelenmesi ve tespit edilmesi; kadınların işgücüne katılım oranlarının artırılması için gerekli çözümlerin oluşturulması; her eğitim düzeyinde kadınları çalışmaya teşvik edecek ve çalışmasının önündeki engelleri kaldırılacak kurumsal politikaların tasarlanması ve uygulanması; çalışan kadına yönelik kültürel önyargılarla mücadele edilmesi için gerekli politikaların üretilmesi amacıyla Anayasa'nın 98 inci ve TBMM İçtüzüğü'nün 104 üncü ve 105 inci maddeleri gereği, Meclis araştırması açılmasını arz ederiz. 07.11.2013

Saygılarımızla.

Seray Torikulu

Av. Ayşe Nedret AKOVA
Balıkesir Milletvekili

Ali SARIBAŞ
Göcek Me.

Hayriye Aker
Kocaeli Me.

Mehmet Hacıoğlu
2015-10-10 M.İ.

Hasan Akpınar

Seydi ALTAY
Sivri.

İhsan KALKAVAN
Samsun M.İ.

Haluk Erişkan

İsmail M.

Dr. Mehmet Selim

Gökyüzü

Haluk Ahmet Pınar

Bekir M.

Gürkan AÇAR
Antalya M.

Hasan ÖREN
Manisa M.

İlhan Demirel
Bursa M.

GEREKÇE

Kadının aile içindeki güçsüz konumunun değiştirilmesi, makro-ekonomik politikalarda kadın erkek arasındaki eşitsizliğin giderilmesi için kadın yoksulluğunun azaltılması ve kadının ekonomik olarak güçlendirilmesi gerekir. Bu amaçla kadın istihdamının artırılması için daha etkili araçlar geliştirilmelidir.

Türkiye’de kadın işgücünün durumu sağlıklı veriler ile tespit edilmedikten sonra, gerçekçi çözümlere ulaşmak mümkün değildir. Ülkemizde kadının işsizlik oranını düşük göstermek için kadın işgücünün istihdama katılım oranları düşük gösterilmektedir. Ülkemizde 2012 yılı için erkeklerin işgücüne katılma oranı %71 iken, kadınların işgücüne katılma oranı, %29,5’dir. OECD ülkelerinde kadının işgücüne katılma oranı ortalaması %65’dir. Örneğin 2012 yılı için Türkiye’de kadının işgücüne katılım oranı %65 olarak alınıp, hesaplamalar yapılırsa: Türkiye’de kadın işsizliğin %60 olduğu gibi çok acı bir tablo ortaya çıkacaktır. Bu bağlamda kadının işgücüne katılım oranını daha gerçekçi olarak hesaplanması, sorunun boyutunun önemini daha iyi gösterecektir.

Ülkemizde 2012 yılında 17 milyon 512 bin erkek istihdam edilirken, 7 milyon 309 bin kadın istihdam edilmiştir. Ülkemizde çalışabilecek yaşta kadın sayısı 27 milyon 773 bin kişi olarak tespit edilirken sadece 8 milyon 192 bin kadın, iş gücü olarak gösterilmiştir. Çalışabilecek yaşta kadın sayısı yüksek olmasına rağmen kadın işgücü düşük gösterildiğinden kadın işsizliği tam olarak istatistiklere yansımamaktadır. 2012 yılında kadınların işsizlik oranı %10,8 iken, erkeklerin işsizlik oranı %8,5’dir. Kadınların işgücü için sağlıklı veriler olmayışı kadının ekonomik anlamda ne kadar güçsüz olduğunu gizlemektedir.

2010 Kazanç Yapısı Anketi sonuçlarına göre, Eğitim durumuna göre en yüksek yıllık ortalama brüt kazancı erkeklerde 37.878 TL, kadınlarda ise 31.437 TL ile yüksekokul ve üstü eğitim düzeyine sahip olanlar elde etmektedir. Cinsiyete dayalı ücret farkı meslek gruplarına göre incelendiğinde ise, “yöneticiler” grubu hariç, diğer tüm meslek gruplarında bu ölçütün erkek ücreti lehine olduğu görülmektedir.

Kadının iş bulmasının, çalışma hayatına atılmasının güçlüklerinin yanı sıra, kadının üst düzey yönetici olarak çalışması ise çok daha zordur. 2012 yılında kanun yapıcı, üst düzey yönetici ve müdür olarak 1.691 erkek istihdam edilirken, kadın olarak sadece 220 kişi istihdam edilmiştir. Kadınlar çoğunlukla nitelik gerektirmeyen işlerde ve tarım sektöründe çalışmaktadırlar. Kadının tarım dışı işsizlik oranlarının yüksekliği de kadının tarım sektörü çalışanı olarak işsiz olma durumunu saklamaktadır.

Ülkeler arasında yapılan araştırmalar uzun dönem potansiyel büyüme ile kadınların istihdama katılım oranı arasında pozitif ve güçlü bir ilişkinin varlığını tespit etmiştir. Kadın işgücünün ülkemizin kalkınmasındaki rolünü artık ret etmemeniz gerekmektedir.

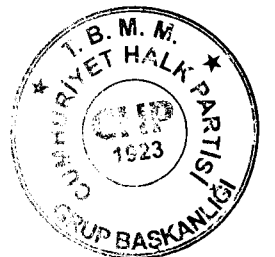

Kadınların istihdama katılmasının ekonomimiz üzerinde birçok pozitif etkisi olacaktır. Kadınların çalıştığı ailelerde tasarruf oranları daha yüksektir. Çalışan kadınlarda doğurganlık oranı ve çocuk ölüm oranı düşmekte, dolayısıyla aileler sağlık ve eğitime daha büyük pay ayırabilmektedir. Çalışan kadınlar elde ettikleri gelirleri erkeklerden farklı olarak kendileri için değil, ağırlıklı ailesi için harcamaktadır. Erkekler kazançlarından eğlence, alkol, sigara gibi harcamalara daha fazla pay ayırırken, kadınlar kazançlarını daha çok çocukların eğitime ve sağlığına harcamaktadır. Dolayısıyla çalışan kadın sayısının artması genç kuşakların dahi iyi eğitilmesine ve daha sağlıklı yetişmelerine olumlu etki yapacaktır.

Kadınların işgücüne katılım oranlarını artırabilmek için her eğitim düzeyinde kadınları çalışmaya teşvik edecek kurumsal politikaların tasarlanması ve uygulanması gerekmektedir. Çalışan kadına yönelik kültürel önyargıları geriletecek bir zihniyet ikliminin yaratılması gerekmektedir. Kadınların işgücü piyasasına girmesine önyargıyla bakılması, ülkemizin kalkınmasının önündeki önemli kültürel bir engeldir.

Kadının işgücüne katılım oranı yüzde 50'nin altında olup da kalkınmış bir ülke örneği yoktur. Bu nedenlerle kadın işgücüne katılımında kurumsal ve kültürel çeşitli faktörlerin görece etkilerinin araştırılması ve bu faktörler bazında farklılaştırılmış politikalar geliştirilmesi çok önemlidir. Kadının ekonomik olarak güçlenmesi kadına yönelik şiddetle mücadelede de önemli adımlar atmamızı sağlayacaktır. Kadınların eğitim düzeyinin artırılması için yapılacak çalışmalar hem ekonomik olarak güçlenmelerini hem de kadınların insan hakları ihlallerini engelleyecektir.

Kadının işgücüne katılımının önünde yer alan engellerin ve uygulanan negatif ayrımcılıkların incelenmesi ve tespit edilmesi; kadınların işgücüne katılım oranlarının artırılması için gerekli çözümlerin oluşturulması; her eğitim düzeyinde kadınları çalışmaya teşvik edecek ve çalışmasının önündeki engelleri kaldırılacak kurumsal politikaların tasarlanması ve uygulanması; çalışan kadına yönelik kültürel önyargılarla mücadele edilmesi amacıyla bir Meclis Araştırmasına ihtiyaç duyulmaktadır.

ÖZET GEREKÇE

Kadının aile içindeki güçsüz konumunun değiştirilmesi, makro-ekonomik politikalarda kadın erkek arasındaki eşitsizliğin giderilmesi için kadın yoksulluğunun azaltılması ve kadının ekonomik olarak güçlendirilmesi gerekir. Bu amaçla kadın istihdamının artırılması için daha etkili araçlar geliştirilmelidir.

Türkiye’de kadın işgücünün durumu sağlıklı veriler ile tespit edilmedikten sonra, gerçekçi çözümlere ulaşmak mümkün değildir. Ülkemizde kadının işsizlik oranını düşük göstermek için kadın işgücünün istihdama katılım oranları düşük gösterilmektedir. Ülkemizde 2012 yılı için erkeklerin işgücüne katılma oranı %71 iken, kadınların işgücüne katılma oranı, %29,5’dir. OECD ülkelerinde kadının işgücüne katılma oranı ortalaması %65’dir. Örneğin 2012 yılı için Türkiye’de kadının işgücüne katılım oranı %65 olarak alınıp, hesaplamalar yapılırsa: Türkiye’de kadın işsizliğin %60 olduğu gibi çok acı bir tablo ortaya çıkacaktır. Bu bağlamda kadının işgücüne katılım oranını daha gerçekçi olarak hesaplanması, sorunun boyutunun önemini daha iyi gösterecektir.

Ülkemizde 2012 yılında 17 milyon 512 bin erkek istihdam edilirken, 7 milyon 309 bin kadın istihdam edilmiştir. Ülkemizde çalışabilecek yaşta kadın sayısı 27 milyon 773 bin kişi olarak tespit edilirken sadece 8 milyon 192 bin kadın, iş gücü olarak gösterilmiştir. Çalışabilecek yaşta kadın sayısı yüksek olmasına rağmen kadın işgücü düşük gösterildiğinden kadın işsizliği tam olarak istatistiklere yansımamaktadır.

Kadınlar çoğunlukla nitelik gerektirmeyen işlerde ve tarım sektöründe çalışmaktadırlar. Kadının tarım dışı işsizlik oranlarının yüksekliği de kadının tarım sektörü çalışanı olarak işsiz olma durumunu saklamaktadır.

Ülkeler arasında yapılan araştırmalar uzun dönem potansiyel büyüme ile kadınların istihdama katılım oranı arasında pozitif ve güçlü bir ilişkinin varlığını tespit etmiştir. Kadın işgücünün ülkemizin kalkınmasındaki rolünü artık ret etmememiz gerekmektedir.

Kadınların istihdama katılmasının ekonomimiz üzerinde birçok pozitif etkisi olacaktır. Kadınların çalıştığı ailelerde tasarruf oranları daha yüksektir. Çalışan kadınlarda doğurganlık oranı ve çocuk ölüm oranı düşmekte, dolayısıyla aileler sağlık ve eğitime daha büyük pay ayırabilmektedir. Dolayısıyla çalışan kadın sayısının artması genç kuşakların dahi iyi eğitilmesine ve daha sağlıklı yetişmelerine olumlu etki yapacaktır.

Kadının işgücüne katılım oranı yüzde 50’nin altında olup da kalkınmış bir ülke örneği yoktur. Bu nedenlerle kadın işgücüne katılımında kurumsal ve kültürel çeşitli faktörlerin görece etkilerinin araştırılması ve bu faktörler bazında farklılaştırılmış politikalar geliştirilmesi çok önemlidir. Kadının ekonomik olarak güçlenmesi kadına yönelik şiddetle mücadelede de önemli adımlar atmamızı sağlayacaktır.

Kadının işgücüne katılımının önünde yer alan engellerin ve uygulanan negatif ayrımcılıkların incelenmesi ve tespit edilmesi; kadınların işgücüne katılım oranlarının artırılması için gerekli çözümlerin oluşturulması; her eğitim düzeyinde kadınları çalışmaya teşvik edecek ve çalışmasının önündeki engelleri kaldırılacak kurumsal politikaların tasarlanması ve uygulanması; çalışan kadına yönelik kültürel önyargılarla mücadele edilmesi amacıyla bir Meclis Araştırmasına ihtiyaç duyulmaktadır.